

ИЗЛЕТ

УЧЕНИКА VII И VIII РАЗРЕДА
МАНАСИЈА – ПАРК
МАКЕТА – ЛИСИНЕ – СЕЊСКИ РУДНИЦИ -
РАВАНИЦА

15.ОКТОБАР 2016.

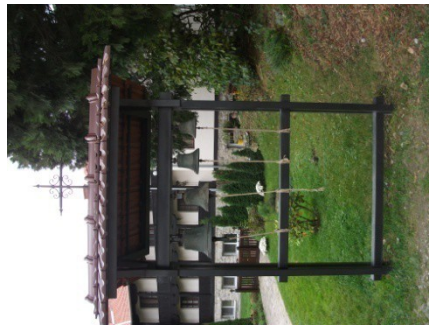
Чланови историјско-географске секције наше школе, са нестрпљењем чекају почетак школске године и излет који већ традиционално организујемо почетком октобра. Задовољни авантурама које су доживели на излетима у претходним разредима, траже своје место у организацији излета. Такође, се труде да покажу своје знање и интересовање из поменутих предмета,

јер је већ постала пракса да ученици који покажу најбоље резултате на такмичењима или видно побољшање успеха из историје и географије добијају наградно путовање.

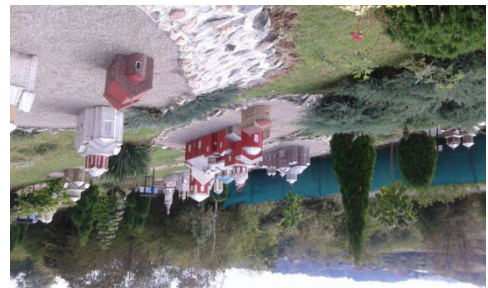
У школској 2016/17.г. план излета је предвидео обилазак манастира Манасије и Парка макета манастира надомак Деспотовца, затим Споменика природе „Лисине“ и манастир Раваницу. На излет је кренуло четрдесет ученика, али је интересовање било знатно веће након сазнања које су добили од ученика млађих разреда који су обишли део поменуте маршруте. Али, обзиром на већ уговорен превоз, није било могућности да проширимо број заинтересованих ученика.

Најпре смо обишли манастир Манасију у околини Деспотовца. Ученици седмог и осмог разреда су се подсетили најважнијих чињеница везаних за манастир, али су били веома заинтересовани да их прошире и да на лицу места осете дах средњег века и оног што су учили на редовној настави. Манастир је задужбина првог српског деспота Стефана Лазаревића, сина кнеза Лазара, који је у њему и сахрањен. Саграђен је у другој деценији 15. века у моравском стилу. Као и све грађевине средњег века, ради одбране имао је високе зидине и 11 кула, који су и данас у доста добром стању. Манасија или Ресава је препознатљива по томе што су у њој умни монаси водили преписивачку школу, захваљујући којој је сачувано српско књижевно стваралаштво средњег века.

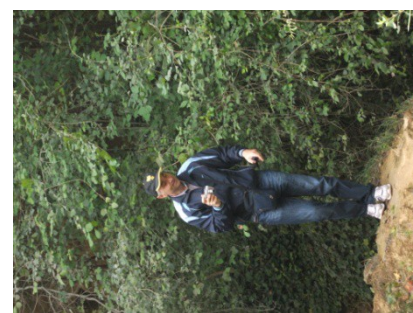
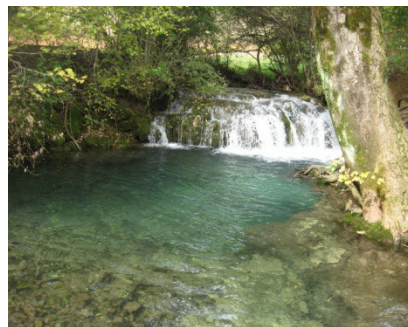

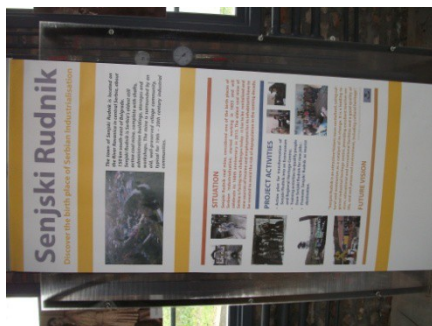
На само километар удаљености од Деспотовца имали смо утисак да смо измештени из савременог доба и да смо се нашли у предивном средњевековном окружењу. Али, средњем веку без сеоба, ратова, освајања, већ у оази мира, лепоте и светиња. Парк макета манастира, чији је идејни творац, финансијер, реализатор и власник Миленко Илић, је јединствено место код нас, а врло ретко у свету. Наш домаћин је упознао ученике са настанком овог места, идејом, начином градње макета (сразмера 1:17) и даљим плановима. Изузетан наратор, привукао је пажњу ученика да чују много занимљивих прича, поставе питања, али и да учествују у квизу и освоје сувенире као награду. Да се похвалимо, наши ученици су показали изузетно интересовање и знање.

Пут смо наставили ка Споменику природе „Лисине“. У подножју планине Бељанице налази се водопад Велики бук или Лисине, на речици Врело, десној притоци Ресаве. Водопад, чија се вода слива у језеро 5 метара дубине, налази се на 380 метара надморске висине и висок је 25 метара. Споменик природе се истиче као пример гравитационих врела и јединствена је појава међу акумулативним бигреним водама Србије. Ученици су уживали у природи, предивном извору Велико врело, водопаду, језеру.

Са историјом српског рударства и тежином рударског позива ученици су имали прилику да се упознају у Сењским рудницама, иначе најстаријем руднику код нас, основаном 1853.г. Посетили смо Музеј рударства основан 1980.г. где смо могли да се упознамо са развојем рудника, али и са историјатом рударства у Србији. Међу изложеним експонатима су рударске алатке, лампе, униформе, машине за откопавање угља, геолошко-рударске карте, слике са рударским мотивима, архивска грађа о развоју рударства.

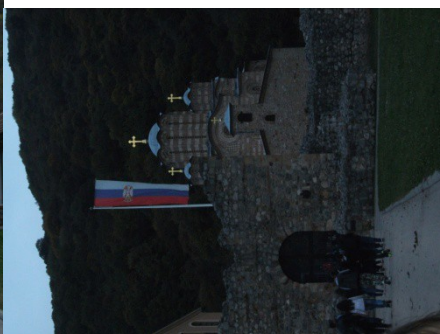

Александров поткоп је најстарије рударско окно из 1853.г.

Данас је активан „Срењски рудник“, рударско окно из 1898.г. Ту смо видели гвоздени излазни торањ и парну машину из 1872. који су још у употреби.

На путу од Сењских рудника ка Ђуприји чекала нас је Раваница, задужбина кнеза Лазара Хребељановића. Манастир је грађен у периоду од 1375. до 1381.г. у моравском стилу, са високом зидинама и седам одбрамбених кула. Централно место у манастирском комплексу заузима црква посвећена Вознесењу Христовом, са предивним фрескама кнеза Лазара, кнегиње Милице, њихових синова Стефана и Вука, као и Светих ратника. У манастиру се после бурних времена и сеоба заједно са српским народом данас налазе и мошти кнеза Лазара.

Диван јесењи дан се ближио свом смирају, а ми смо наше путовање приводили крају. План је испуњем, обишли смо дивна места, проширили своја знања, стекли потпуно нова и дивно се дружили.

Поздрав до следећег путовања!

